

CONCLUSIONS

CALRE

WORK

GROU P

**CULTURAL AND
LINGUISTIC DIVERSIT Y**

Seminar in V alencia. May 3 & 4, 201 8
Palau dels Borja, V alència

CORTS VALENCIANES

2018
EUROPEAN YEAR
OF CULTURAL
HERITAGE
#EuropeForCulture

European Committee
of the Regions

CALRE WORKING GROUP ON CULTURAL AND LINGUISTIC DIVERSITY

Seminar in València, conclusions

El Grup de Treball CALRE sobre la diversitat cultural i lingüística (WG_CLD) ha realitzat un seminari de diagnosi i recomanacions per a la Conferència d'Assemblees Legislatives de les Regions d'Europa. Es tractava d'escoltar les aportacions d'una sèrie d'experts designats per la Network to Promote Linguistic Diversity (NPLD) i de l'European Language Equality Network (ELEN) procedents de centres universitaris i governs regionals d'Europa. Així s'han vist punts de vista molt diversos i s'han conegut casos singulars com ara el d'Escòcia, Gal·les, Navarra, Frísia, les Illes Balears i Galícia, amb la participació de la presidenta de l'Assemblea Nacional de Gal·les, la senyora Elin Jones, i del president del Parlament de les Illes Balears, el senyor Baltasar Picornell, i la coordinació del president de les Corts Valencianes, el senyor Enric Morera.

CALRE's working group for cultural and linguistic diversity (WG_CLD) has run a seminar aimed at diagnosing concerns and making recommendations on behalf of the Conference of European Regional Legislative Assemblies; its purpose was to draw from contributions by a series of experts designated by the Network to Promote Linguistic Diversity (NPLD) and the European Language Equality Network (ELEN). The seminar's participants came from universities and European regional governments. Quite diverse points of view were put forward and the specific cases of Scotland, Wales, Navarre, Friesland, the Balearic Islands, and Galicia were discussed. Participants included the President of the Welsh National Assembly, Ms. Elin Jones and the President of the Parliament of the Balearic Islands, Mr. Baltasar Picornell; the seminar was coordinated by the President of the Parliament of Valencia (Corts Valencianes), Mr. Enric Morera.

Les conclusions del seminari, expressades en dos decàlegs, un per protegir la diversitat cultural i l'altre per promoure la diversitat lingüística a Europa, són el resultat de considerar quatre grans principis, que són:

_La diversitat cultural és una característica distintiva de la Unió Europea i el compromís en la seua protecció, un dels seus principis fundacionals.

_Els ciutadans som diferents i, alhora, iguals en drets i en obligacions. La Carta dels drets fonamentals de l'UE garanteix els principis d'igualtat (article 20), de no discriminació per raons de llengua i cultura (article 21) i el respecte a la diversitat cultural, religiosa i lingüística (article 22).

_La Unió està compromesa a respectar la riquesa de la seua diversitat cultural i lingüística i a vetlar per la conservació i el desenvolupament del patrimoni cultural europeu.

_Protegir aquest valuós llegat comporta combatre qualsevol forma de discriminació de les minories culturals i lingüístiques i, alhora, fer efectiu el compromís dels estats membres i de les institucions de la Unió en la lluita contra la desaparició de cultures i llengües minoritzades, assegurar-ne la igualtat de drets i la sostenibilitat de les expressions culturals i lingüístiques dites regionals o minoritàries.

The conclusions reached at the seminar, set forth in two decalogues, one to protect cultural diversity and the other to enhance linguistic diversity in Europe, are the result of having proceeded with four principles or vectors, namely:

_Cultural diversity is one of the distinctive hallmarks of the European Union, and its protection is one of its founding principles.

_We as citizens are diverse yet at the same time equal in relation to rights and duties. The Charter of Fundamental Rights of the European Union guarantees the principles of equality (article 20), of non-discrimination on the grounds of language and culture (article 21) and the respect of cultural, religious and linguistic diversity (article 22).

_The European Union is committed to respecting the richness that is offered by its cultural and linguistic diversity and in doing so, ensures the preservation and development of Europe's cultural heritage.

_The protection of this valuable legacy involves fighting against any form of discrimination against cultural and linguistic minorities, while at the same time bringing into full effect the commitment of member states, as well as EU institutions; this stance is aimed at avoiding the loss of the said minority cultures and languages by ensuring equal rights and the sustainability of the said regional or minority cultural and linguistic expressions.

Aquests quatre principis són el resultat i atenen:

_L'article 2 i 3 (apartat 3) del Tractat de la Unió Europea (TUE)

_Els articles 21 i 22 de la Carta dels drets fonamentals de la Unió Europea

_La Declaració de Nacions Unides sobre els drets de les persones pertanyents a minories nacionals o ètniques, religioses i lingüístiques

_La Convenció europea de drets humans (article 14) aprovada pel Consell d'Europa el 1950 i en vigor des del 1953, considerada la primera menció jurídica contra la discriminació lingüística

_El Conveni europeu per a la protecció dels drets humans

_El Conveni marc per a la protecció de les minories nacionals del Consell d'Europa

_La Carta europea de les llengües regionals o minoritàries (Celrom)

_La Resolució de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa número 1.985 (2014) sobre la situació i els drets de les minories culturals a Europa

_La Resolució de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa número 2.196 (2018) sobre la protecció i el foment de les llengües regionals, minoritàries o minoritzades a Europa

_La Recomanació de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa número 1.201 (1993) per a un protocol addicional al Conveni europeu de drets humans sobre els drets de les minories

The above principle are the results and involve:

_Article 2 and 3 (section 3) of the Treaty of the European Union (TUE)

_Articles 21 and 22 The Charter of Fundamental Rights of the European Union

_The United Nations Declaration on the rights of persons belonging to national, ethnic, religious or linguistic minorities

_The European Convention on Human Rights (Article 14) approved by the Council of Europe in 1950 and in force since 1953, considered to be the first juridical mention against linguistic discrimination

_The European Convention on The Protection of Human Rights

_The Framework Agreement for the Protection of National Minorities of the Council of Europe

_The European Charter on Regional and Minority Languages (Celrom)

_The Resolution of the Parliamentary Assembly of the Council of Europe, number 1.985 (2014) on the situation and rights of cultural minorities in Europe

_The Resolution of the Parliamentary Assembly of the Council of Europe, number 2.196 (2018) on the protection and advancement of regional, minority or minoritized languages in Europe

_The Recommendation of the Parliamentary Assembly of the Council of Europe, number 1.201 (1993) with regard to an additional protocol to the European Convention on The Protection of Human Rights addressing the rights of minorities

_El Document de Copenhaguen de l'Organització per a la Seguretat i la Cooperació a Europa (OSCE) de 1990

_La Resolució de 13 de desembre de 2016, sobre els drets fonamentals en la Unió Europea

_La Resolució d'11 de setembre de 2013, sobre llengües europees amenaçades de desaparició

_La Resolució de 8 de juny de 2005, sobre la protecció de les minories i les polítiques de lluita contra la discriminació en la Unió Europea ampliada

_Els informes de l'Agència dels Drets Fonamentals de la Unió Europea sobre respecte i protecció de persones pertanyents a minories 2008-2010

_The Copenhagen Document on the Organisation for Security and Cooperation in Europe (OSCE) in 1990

_The 13 December 2016 Resolution on the fundamental rights of the European Union

_The 11 September 2013 Resolution on European languages in danger of extinction

_The 8 June 2005 Resolution providing for extended cover on the protection of minorities and anti-discrimination policies in the European Union

_The reports supplied by the Fundamental Rights Agency of the European Union in relation to the respect and protection of persons belonging to minorities 2008-2010

A més a més, cal considerar:

_Que els drets de les persones que pertanyen a minories nacionals o ètniques, religioses i lingüístiques són part integral dels drets humans, que són universals, indivisibles i independents, i que protegir i promoure els drets de les minories és fonamental per a la pau, la seguretat i l'estabilitat i per al foment de la tolerància, el respecte i la comprensió mútues i la cooperació entre totes les persones que viuen al mateix territori.

_Que el Tractat de Lisboa va introduir el terme «persones pertanyents a minories» en el Dret de la Unió, la primera referència explícita de la història del dret de la Unió; que en el seu Tractat (article 2) estableix clarament que «el respecte dels drets humans, inclosos els drets de les persones pertanyents a minories» és un dels valors en els quals es fonamenta la Unió; tot considerant que són «valors comuns als estats membres en una societat caracteritzada pel pluralisme, la no discriminació, la tolerància, la justícia, la solidaritat i la igualtat entre dones i homes».

_Que els valors de la Unió són comuns als estats membres i que en la Carta dels drets fonamentals de la Unió Europea s'estableix el principi de no discriminació.

_Que els criteris del document de Copenhaguen formen part dels criteris d'adhesió a la Unió; que un dels tres criteris clarament obliga els països a garantir la democràcia, l'estat de dret, els drets humans i el respecte i la protecció de les minories.

_Que cal integrar i revisar els instruments i els processos per garantir l'aplicació completa i correcta dels principis i els valors dels tractats (especialment, el respecte dels drets de les persones pertanyents a minories) per garantir que tals principis i valors són respectats en tota la Unió; la qual cosa hauria de considerar mecanismes preventius i, fins i tot, correctius.

Also warranting due consideration:

_That the rights of persons belonging to national, ethnic, religious or linguistic minorities form an integral part of human rights humans, which are universal, indivisible and independent and that the protection and advancement of the rights of minorities is a fundamental requisite for the attainment of peace, security and stability and for the enhancement of tolerance, respect and mutual understanding of all persons living in the same territory.

_That the Treaty of Lisbon introduced the term “persons belonging to minorities” in EU law, amounting to the first explicit reference in the history of that genre of law; notwithstanding this, in the EU Treaty (article 2) it is clearly established that “the respect of human rights, including the rights of persons belonging to minorities” amounts to one of the values the EU is based on; all this taking into account that they “represent values common to member states in a society characterised by pluralism, non-discrimination, tolerance, justice, solidarity and equality between women and men”.

_That the values of the EU are common to member states and that in the Charter of Fundamental Rights of the European Union the principle of non-discrimination is spelt out.

_That the criteria of the Copenhagen document form part of the EU admission criteria; one criterion – there are three in total – clearly obliges countries to guarantee democracy, the rule of law, human rights and respect for and the protection of minorities.

_That there is a need to integrate and review the instruments and processes to guarantee the complete and correct application of the principles and values of the treaties (with particular regard to respecting the rights of persons belonging to minorities) in order to guarantee that the said principles and values are complied with in the whole of the EU. This implies that preventive and ultimately, corrective measures need to be formulated and applied.

_Que el patrimoni cultural de la Unió és tant ric com divers; que les minories que han conviscut secularment a Europa són part indestriable de la contribució al llegat cultural comú, ric, divers i també únic, atès que contribueixen a la identitat comuna europea.

Vista la Resolució del Parlament Europeu (2017/2937 RSP) sobre la protecció i la no discriminació de les minories dins dels estats membres de la Unió europea, el 7 febrer de 2018, presentada per la senyora Cecilia Wikström, segons la qual els estats membres han de defensar els drets de les minories i avaluar-ne periòdicament el compliment i llur vulneració. I en particular, pel que assenyala:

_Que no s'ha donat la suficient importància als problemes de les minories en l'agenda de la Unió. I exigeix un enfocament integrat respecte a la igualtat i la no discriminació, a fi de garantir que els estats membres tracten adequadament la diversitat de la població en les societats respectives.

_Que la Unió és responsable de la protecció i la promoció dels drets de les minories. I considera que cal millorar el marc legislatiu de la Unió per protegir de forma exhaustiva els drets de les persones pertanyents a minories culturals, per la qual cosa cal esperar de les institucions de la Unió el suport als estats membres a promocionar el respecte a la diversitat cultural i la tolerància, especialment a través de l'educació.

_Que qualsevol política en matèria de patrimoni cultural ha de ser integradora i participativa, basar-se en les comunitats locals i preveure la consulta i el diàleg amb les comunitats minoritàries.

_That the cultural heritage of the EU is both rich and very diverse; it is recognised that the minorities that have had a secular presence in Europe are an intrinsic part of the contribution towards the common cultural legacy, rich, diverse and unique as it is; full acknowledgment is made of their contribution to the common European identity.

In view of the Resolution of the European Parliament (2017/2937 RSP) on the protection and non-discrimination of minorities within member states of the EU, on February 7, 2018, a document was presented by Ms. Cecilia Wikström, whereby member states are required to defend the rights of minorities and to periodically check that the said rights are being complied with and that no infringement thereof is taking place. Particular emphasis is given to:

_The fact that insufficient attention has been given to issues and problems concerning minorities on the EU agenda. This situation demands an integrated perspective in relation to equality and non-discrimination, with a view to guaranteeing that member state shall adequately deal with population diversity in their respective societies.

_That the EU is responsible for the protection and advancement of minority rights. It considers that improvements are needed in the EU's legislative framework in order to attain thorough protection of the rights of persons belonging to cultural minorities. It is to be expected hence that the institutions of the EU must support member states in enhancing respect towards cultural diversity and tolerance thereof, particularly through education.

_That any cultural heritage policy needs to have an integrating and participatory function that concerns itself with local communities and which includes consultation and dialogue with minority communities.

_Que l'Agència dels Drets Fonamentals de la Unió Europea ha de millorar el control de la discriminació contra les minories nacionals als estats membres.

Vist l'informe de la Comissió de Llibertats Civils, Justícia i Assumptes Interns (2018/2036 INI), presentada pel senyor József Nagy, sobre la necessitat d'establir unes normes mínimes per atendre el dret a la igualtat de tracte de les minories en la Unió Europea; respectar els principis de subsidiarietat i proporcionalitat, i complir els preceptes de respecte, promoció i desenvolupament de les cultures i les llengües regionals. En particular, pel que fa a la demanda d'una proposta legislativa de directiva europea:

_A partir dels casos considerats bones pràctiques dels estats protegint els drets de les minories

_Amb mesures de protecció específiques basades en les normes internacionals adients, que n'asseguren la no discriminació de les persones pertanyents a minories culturals dins d'Europa

Per tot això, arribem a les conclusions següents, expressades en deu punts, respecte a la diversitat cultural europea:

_That the Agency for Fundamental Rights of the EU needs to control the discrimination against national minorities within member states.

Having regard to the Report of the Committee on Culture and Education for the Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs (2018/2036 INI), presented by Mr József Nagy, on the urgency of establishing some minimum guidelines to ensure the right to equality of treatment for EU minorities, there is a need to respect the principles of subsidiarity and proportionality, and to comply with the precepts of the respect, promotion and development of regional languages and cultures. Following from this, a demand is hereby made for a legislative proposal at the level of European directive:

_Based on cases of good practice by states which undertake the protection of the rights of minorities

_And including specific protection measures based on international guidelines that will ensure the non-discrimination of persons belonging to cultural minorities within Europe

Based on the abovementioned reasons, we set forth the following ten conclusions which deal with the cultural diversity of Europe:

PROTEGIR LA DIVERSITAT CULTURAL A EUROPA

1. El patrimoni cultural té interès i valors universals per a persones, comunitats i societats. És un llegat que cal preservar i transmetre a les generacions futures. El Tractat de funcionament de la Unió Europea (article 3 TFUE) així ho entén en establir que la Unió respectarà la riquesa de la seua diversitat cultural i lingüística i vetlarà per la conservació i el desenvolupament del patrimoni cultural europeu.

2. D'acord amb la UNESCO, la protecció i la promoció de la diversitat cultural són condicions necessàries per al desenvolupament sostenible i pressuposen el reconeixement de la igualtat, la dignitat i el respecte per totes les cultures i els pobles.

3. Només es pot protegir i promoure la diversitat cultural si es garanteixen les llibertats fonamentals, com són la llibertat d'expressió, d'informació i de comunicació, i la possibilitat real que les persones puguin triar les expressions culturals que els són pròpies.

4. La celebració de l'Any Europeu del Patrimoni Cultural, aprovada pel Parlament i el Consell d'Europa, és una de les actuacions més destacables de l'UE en aquest àmbit: 2018. El nostre patrimoni: on el passat es troba amb el futur. La CALRE el defineix com «una gran oportunitat per fomentar l'intercanvi i la valoració del patrimoni cultural d'Europa», un recurs compartit. Es tracta de promoure la diversitat i la sostenibilitat cultural, el diàleg intercultural i la cohesió social i, en efecte, de reforçar la contribució econòmica de les indústries culturals al desenvolupament local, junt als valors europeus i el sentiment de pertinença.

5. El patrimoni cultural abasta recursos històrics i expressions diverses de la creativitat humana. Són béns materials, natu-

PROTECTING THE CULTURAL DIVERSITY OF EUROPE

1. The concept of cultural heritage embodies interest and universal values for persons, communities and societies. It is a legacy worthy of preservation and transmission to future generations. This is contemplated in the Treaty of the Functioning of the EU (Article 3 TFEU) in that the EU is bound to respect the wealth of its cultural and linguistic diversity cultural and shall act in the interests of the conservation and development of Europe's cultural heritage.

2. In accordance with UNESCO, the protection and advancement of cultural diversity are requisites for sustainable development and presuppose the recognition of equality, dignity and respect for all cultures and peoples.

3. Cultural diversity can only be protected and advanced if fundamental freedoms, such as freedom of speech, of information and of communication are guaranteed, as well as the real possibility that people have full access to the cultural expressions that belong to them.

4. The celebration of European Cultural Heritage Year, approved by the Parliament of the Council of Europe is one of the EU's most noteworthy initiatives in the course of 2018. Our heritage, where our past meet with our future. CALRE has defined it as "a great opportunity to advance the interchange and appraisal of Europe's cultural heritage", a resource that is shared. The idea is to advance cultural diversity and sustainability, intercultural dialogue, social cohesion and, in effect, to reinforce the economic contribution of culture-based industries in local development, in conjunction with European values and the sense of belonging.

5. Cultural heritage is a treasure-trove of historic resources and diverse expressions of human creativity. We are dealing

ral i digital, i ho és també el patrimoni viu, immaterial: les pràctiques, les tècniques, les artesanies i els coneixements valuosos com les arts, les tradicions orals i festives i les llengües pròpies.

6. Les polítiques culturals són competència dels estats membres, ben sovint de les assemblees legislatives regionals, i no tant de l'UE; la qual cosa exigeix una certa sincronització i coordinació a distints nivells per afrontar els reptes i els objectius comuns, tot respectant el principi de subsidiarietat. Per aquesta raó cal reivindicar el protagonisme de les regions i les ciutats de la Unió. Coincidint amb la CALRE, cal orientar la política europea i les seues institucions en favor d'una Europa diversa, construïda de baix amunt, en la qual els parlaments i els governs territorials siguen copartícips del futur d'Europa i, en especial, en l'elaboració de les polítiques i els objectius culturals de l'UE, atesos els principis de subsidiarietat, governança multinivell i de cooperació interparlamentària.

7. La promoció dels valors culturals comuns i la globalització cultural no hauria d'implacar la pràctica desaparició de les cultures regionals i de les poblacions que les practiquen i les mantenen encara.

8. Les conseqüències de la transició a l'entorn digital, la pressió ambiental i física sobre espais patrimonials i el tràfic il·lícit de béns culturals són reptes importants que l'UE ha d'afrontar des de la cooperació amb els estats membres i els governs regionals.

9. El pla de treball en matèria cultural (2015-2018), acordat pel Consell de Ministres UE en 2014, establia quatre prioritats per tractar de coordinar l'acció conjunta de la Unió des del respecte al principi de subsidiarietat, mitjançant un mètode obert de coordinació (MOC), una forma de dret indicatiu, sense caràcter vinculant per als estats

with material, natural and digital assets, and part of this legacy is living and there is non-material heritage as well: cultural practices, techniques, artisan creations and such valuable fields of knowledge as the arts, oral traditions, festive manifestations and citizens' own languages.

6. Cultural policies are competences of Member States, often located more at the core of the various regional legislative assemblies than at the core of the EU; this requires a synchronicity and coordination at different levels to better deal with common challenges and objectives, whilst respecting the principle of subsidiarity. This is why a strong, concerted stance has to be made for the role of the regions and cities of the EU. Coinciding with CALRE, European policy and its institutions need to be geared towards a more diverse Europe, constructed first at the grassroots level, thereby enabling territorial parliaments and governments to be fully-fledged partners of Europe's future; of particular interest is the elaboration of the cultural policies and objectives of the EU, complying with the principles of subsidiarity, multi-level governance and interparliamentary cooperation.

7. The promotion of these common cultural values and cultural globalisation should not mean the practical extinction of regional cultures and the populations which, to date, still nurture them.

8. The consequences of the transition to the digital world, the environmental and physical pressures on heritage spaces and the illicit trafficking of cultural artefacts are important challenges that the EU needs to face through cooperation with member states and regional governments.

9. The work plan/schedule for cultural matters (2015-2018), agreed upon by the EU Council of Ministers in 2014, established four priorities in coordinating EU joint action; these range from respecting the principle of subsidiarity through an Open Coordination Methodology (OCM/MOC), a form of indicative

membres. De fet, l'avaluació dels resultats del pla de treball s'encomanava a una «convenció de la UNESCO sobre la protecció i la promoció de la diversitat de les expressions culturals», orientada bàsicament a l'acció exterior i la cooperació multicultural. Tot i això, bona part de les expressions culturals locals hi resten encara al marge.

10. Això no obstant, des de diverses instàncies crítiques es reclama a les institucions europees i als estats membres el reconeixement de la importància de la inversió cultural i, en particular, augmentar el pressupost de cultura, fins a arribar a l'1 %, en considerar la cultura com un dels pilars estratègics de la unitat europea, la qual cosa podria ser contribuir a la sostenibilitat del projecte europeu.

law that is non-binding for member states. In fact, the evaluation of the results of the work plan was based on the "UNESCO Convention on the Protection and Advancement of the Diversity of Cultural Expressions" which is basically aimed at work in the exterior and multicultural cooperation. However most local cultural expressions do not fall fully within these considerations.

10. Notwithstanding the abovementioned rationale, various critical positions call on European institutions and on member states to recognise the sheer importance of cultural investment and, in particular, call for an increase in the culture budget so that it will reach 1 % of the total; this is in consideration of the fact that culture makes up one of the strategic pillars of European unity, thereby contributing to the sustainability of the European project.

PROMOURE LA DIVERSITAT LINGÜÍSTICA EUROPEA

Les llengües són l'expressió més directa de la cultura i són part integral de la identitat europea, ja que defineixen les identitats personals, alhora que conformen un llegat patrimonial comú. Cinc-cents milions d'Europeus vivim en vint-i-vuit estats, amb vint-i-quatre llengües considerades oficials per l'UE. També són part del nostre patrimoni cultural un total de seixanta llengües, algunes de les quals tenen la consideració oficial en determinades regions i en disposen d'una vitalitat i nombre d'usuaris relativament considerable. La coexistència harmoniosa de moltes llengües a Europa és una mostra explícita de la unitat en la diversitat, una de les pedres angulars del projecte europeu.

La Unió ha de vetllar per la diversitat cultural i lingüística. La Carta europea de les llengües regionals o minoritàries (Celrom), aprovada pel Consell d'Europa en 1992 i en vigor des de 1998, expressa el valor de la diversitat cultural i compromet els estats signants a respectar el dret a usar-les en l'administració pública, la justícia i els mitjans de comunicació i a afavorir-ne l'ensenyament.

Vint anys després, cal proporcionar suports a la investigació i a la intervenció estratègica, tant per a la protecció de les àrees amb gran densitat de parlants, com, a l'altre extrem, per afrontar el risc social; és a dir, protegir-se de l'erosió social i, fins i tot, de la desaparició de cultures i llengües minoritàries europees, que és un procés molt avançat en alguns dels casos.

També cal informar i suggerir esforços col·lectius contra aquest risc, conèixer i enregistrar quina és la pràctica intergeneracional de les cultures minoritàries o minoritzades i, alhora, establir suports institucionals que atorguen incentius socioe-

ADVANCING EUROPE'S LINGUISTIC DIVERSITY

Languages are the most direct expression of culture and are an integral element of the European identity; they are basic in defining personal identities while constituting a common legacy. Five-hundred million Europeans live in twenty-eight states with twenty-four languages that have official recognition in the EU. Also belonging to our cultural heritage is a total of sixty languages, some of which have the consideration of official status in certain regions and which are quite alive with a sizeable number of users. The harmonious coexistence of many languages in Europe is an explicit example of unity within diversity, amounting to one of the cornerstones of the European project.

One role of the EU is to ensure cultural and linguistic diversity. The European Charter on Regional and Minority Languages (Celrom), approved by the Council of Europe in 1992 and in force since 1998, expresses the value of cultural diversity and obliges the signatory states to respect the right to use these languages in the public administration, in the administration of justice, in the media and to favour them in the sphere of education.

Twenty years later, support is needed in the field of research as well as in strategic intervention, both to ensure protection in areas with high numbers of speakers, as well as in areas subject to social risk, in other words, ones prone to social erosion which may ultimately lead to the disappearance of minority European cultures and languages, a process that is quite advanced in some cases.

There is also a need to report and suggest collective initiatives fighting against the said risks; this involves attaining a deep understanding of the intergenerational linguistic practice of minority and minoritized cultures and may require that institutio-

conòmics per fer possible la sostenibilitat del patrimoni cultural, la posada en valor i la recuperació antropològica del nombre de parlants. Per tot això i seguint les conclusions del seminari de València, recopilem en el decàleg següent les mesures i les accions que considerem adients per a promoure la diversitat cultural lingüística europea:

1. Incloure els drets lingüístics en la Carta de drets fonamentals de la Unió Europea.

2. Demanar a les institucions europees que garantisquen el suport necessari perquè totes les llengües regionals, minoritàries o minoritzades d'Europa assolisquen el major grau de reconeixement oficial possible.

3. Adoptar les mesures descrites en la Declaració de Sant Sebastià per tal d'assegurar que les institucions europees protegeixen tots els ciutadans contra la discriminació lingüística en qualsevol àmbit social.

4. Demanar a les institucions europees que adopten una política lingüística comuna, capaç de garantir la revitalització i la normalització de les llengües regionals, minoritàries o minoritzades, i de promoure sistemes educatius que en garantisquen l'aprenentatge.

5. Garantir que totes les llengües europees participen en les estratègies comunitàries de creixement, competitivitat i ocupació, tant a nivell local, com regional, nacional i comunitari, independentment de quin siga el nombre de parlants i l'estatus oficial que hi tenen.

6. Crear una agència europea pel multilingüisme que vetlle per la protecció de totes les llengües europees i pels drets lingüístics dels seus parlants.

nal assistance in the form of socioeconomic incentives be offered; by doing so, the sustainability of the cultural heritage may be assured. It also entails showcasing or enhancing the status of speakers and the anthropological recovery of the number of speakers. For all these reasons mentioned herein and following on from the conclusions at the Valencia seminar, we have set forth the following decalogue covering measures and steps to be taken. We urge that they be implemented to advance the cultural and linguistic diversity of Europe:

1. The inclusion of linguistic rights in the Charter of Fundamental Rights of the European Union.

2. Demanding that European institutions shall guarantee the necessary support so that all the regional, minority and minoritized languages of Europe may enjoy the greatest degree possible of official recognition.

3. The adoption of measures set forth in the Declaration of St. Sebastian so as to ensure that European institutions shall protect all citizens against linguistic discrimination in any social setting.

4. Demanding that European institutions adopt a common linguistic policy, capable of guaranteeing the revitalisation and normalisation of regional, minority or minoritized languages, whilst enhancing educational systems that will generate guaranteed learning results.

5. Guaranteeing that all European languages participate in EU growth, competitiveness and job-creation strategies; these are envisaged at local, regional, national and EU community levels, regardless of the number of speakers or the official status of a language.

6. Creating a European agency for multilingualism that would ensure the protection of all European languages and to safeguard the linguistic rights of their speakers.

7. Aprofitar els enormes avanços en el camp de les noves tecnologies per tal de garantir la disponibilitat d'informació i l'atenció a la ciutadania en les llengües regionals, minoritàries o minoritzades per part dels serveis públics.

8. Aprovar lleis per a garantir l'existència de mitjans de comunicació públics en les llengües regionals, minoritàries o minoritzades i donar suport a la indústria cultural vehiculada en aquestes llengües.

9. Demanar a l'Eurostat una enquesta sociolingüística europea periòdica amb informació sobre competències i usos lingüístics de la població.

10. Donar suport a les organitzacions que treballen a favor de la diversitat cultural i lingüística per tal d'enfortir la cohesió grupal dins de les comunitats lingüístiques esmentades.

7. Taking advantage of the great advances in new technologies, so as to guarantee the availability of information and the service that is due to the citizens of regional, minority or minoritized languages on the part of public services.

8. Enacting legislation to guarantee the existence of public media in regional, minority or minoritized languages and with a view of supporting the cultural industry linked to these languages.

9. Demanding that Eurostat periodically carry out sociolinguistic surveys based on linguistic competency and usage by respective populations.

10. Offering support to organisations that work for and are committed to cultural and linguistic diversity in order to strengthen the group-cohesion of the said linguistic communities.

Conference of European Regional Legislative Assemblies (CALRE)

PRESIDENCY: ANA LUÍS

CALRE, the acronym of the Conference of European Regional Legislative Assemblies, unites seventy-four presidents of European regional legislative assemblies: the Presidents of the Regional Assemblies of Italy, Spain, Belgium, Germany, Austria, United Kingdom (Wales, Scotland, Northern Ireland), Portugal (Azores and Madeira), and Finland (Aland Islands).

LINGUISTIC AND CULTURAL DIVERSITY CALRE WORKING GROUP

COORDINATION: ENRIC MORERA I CATALÀ

Members: The Valencian Parliament (Corts Valencianes) and also, the Presidents of the Regional Assemblies of Andalusia, Canarias, Galicia; Flandes, Wallonia, , Wales, Islas Açores, Illes Balears, Molise i Lombardia